

DORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: MOLNÁR JENŐ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre . . . 55,000 korona.
Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Mária Valéria-utca
12. szám. — Telefon: 138-05.

Ára:
5000
kor.

Jugoszláviában 8 dinár. — Amerikában 10 cent.

Hozzák már a vőlegényt . . .

Vázsonyi. — Ha nyíltan ilyen ronda, képzelem, milyenek lehetnek a titkos bájai! . . .

Miskolc kitett magáért

— Mondja, Miskolcon is megünneplik a Jókai-centenáriumot?
— Hogyne! Már színre is került szabadszínpadon a — „Mégis mozog a föld“.

Kezdjük érteni

Híre járt, hogy Bethlen István gróft fiatal korában egy most itt vendégszereplő bohóc tanította meg egyes *artistatrúkkökre*. Most már kezdjük érteni Bethlen politikáját.

Bethlen összes meséit

becserélném JÓKAI összes meséire. Jelige: „Fabula“.

Hogy férnek ezek össze?

1. Megalakult a takarékosági bizottság.
2. Csonka-Magyarországnak négyszer annyi államtitkára és miniszteri tanácsosa van, mint amennyi volt Nagymagyarországnak.
3. Fényes estélyek a miniszterelnöknél és egyebütt.
4. Huszár Károly a képviselők létszámának negyvennel való fölemelését indítványozza.

Földrengés Miskolcon

Miskolcra a következő apokrif távirat érkezett:
A városban tapasztalt kilengésekben mi nem vettünk részt.
Miskolci fajvédők

Destruktív töprengés

— Vajjon van-e a földnek moziengedélye?

Blockner bácsi

— A Blockner-féle hirdetőiroda főnökének jubileumára —

Ne féljen Blockner bácsi, kérem,
Anbár dicsérem, megigérem,
Hogy nem lesz nyugtalan az álma:

E rajzért, mely érdemnek hódol,
Nem megy tőlünk a kiadóból
A Blockner-irodába számla.

Lesz-e lesze — relési konferencia!

Lesz. Washingtonban lesz. Nemsokára össze is fog ülni. Lefolyásáról hiteles tudósításunkat máris közre- adhatjuk:

Hát először is a konferencia összeül. A résztvevők: első, második, harmadik és a többiedik ország. Elnök az ülést a nála lévő diplomáciai tolvajkulccsal megnyitja. A tanácskozás megkezdődik.

Első ország. — Fölkérem a többi országokat, hogy szíveskedjenek leszerelni.

Második ország. — Ha a többiek már mind leszereltek, én is leszerелек.

Valamennyi ország (kórusban): Ha a többiek már mind leszereltek, mi is leszerelünk.

Harmadik ország. — Kezdje el hát valaki!

Negyedik ország. — Én udvarias vagyok, utolsónak akarok maradni.

Valamennyi ország (kórusban): Mi mindnyájan udvariasak vagyunk, mi mindnyájan utolsónak akarunk maradni.

Ötödik ország (röhögve ragozni kezd): Én leszerелек, te leszerелsz, ő leszerел, mi leszerelünk, ti leszereltek — ha ők leszerelnek.

Hatodik ország. — Én leszerелек, te leszerелsz, ő leszerел...

Elnök. — Tessék a tárgynál maradni! Itt csupán leszerelésről van szó.

Hetedik ország (csodálkozva): Leszerelésről? Én azt hittem, hogy leszerelésről. Ha tudtam volna, el sem jöttem volna.

Nyolcadik ország. — Én sem. Én is azt hittem, arról van szó, hogy a szomszédom területéből még egy darabot leszerelhetek.

Kilencedik ország. — Leszerelni? Hisz' én még föl sem vagyok eléggé szerelve?

Tizedik ország. — Indítványozom, hogy hozassunk egy szerelőt.

Tizenegyedik ország. — Aki azonban hozzon magával egyúttal egy szerelőt is.

Elnök indítványára a konferencia kimondja, hogy tagjai ezúttal komoly leszerelési szándékkal nincsenek eléggé fölszerelve, a konferencia tehát föloszlik.

A résztvevők föülnek szerelvényeikre és haza utaznak.

BORSSZEM JANKÓ TÁRCÁJA**Sóhaj Schwarcz Mici,
Ledér R.-né önágyágához**

(Utánnomozás tilos)

... És most Magára gondolok, drága Asszonyom. Egy régi-régi kép színesedik föl a szívemben, hallom a május meleg muzsikáját, látom a könnyű kis mosolyt a száján és itt vakít a szememben a vállá villanása, mikor kicsit sértődötten vont egyet rajta s szólt:

— Hátha nem akar följönni hozzám, barátom, nem erőszakolom. Elvégre nem erőszak a disznótor — tette hozzá

azzal a kedves kedélyességgel, amit úgy imádtam Magában.

Aztán belibbent a kapun és én nehéz szívvel bandukoltam visszafelé a kedves kis budai uccán. A sarkon jutott csak eszembe, hogy megnézzem legalább az ucca nevét. Tölgyfa-ucca, silabizáltam le a kopott uccajelző tábláról és éreztem, hogy ezt az uccát sohasem fogom elfelejteni. Akkor este reggelig róttam az uccákat és hihetetlen gyötördéssel gondoltam arra, miért kell céltalanul máskálnom, mikor pedig Magánál lehetnék. Hiába, az én sorsomba már nem jöhet semmi új, gondoltam keserűn, pedig most látom csak, hogy akkor az a sors ujjja volt.

Hogy is történt? Bocsánatot kértem, hogy megszólítom Magát és

Maga tiltakozni kezdett az ellen, hogy bocsánatot kérjek. Aztán, hogy megtaláljam az átmenetet a beszélgetéshez, átmenet nélkül muzsikáról kezdtem beszélni.

— Apropos, — mondta Maga, kedvesen — a muzsikáról jut eszembe: nem akar venni egy zongorát?

— Miért ne? — feleltem könnyedén, bár ilyen szándékom — bevallom — nem volt.

De arra gondoltam, miért kezdjem mindjárt ellenkezéssel ismeretségünket. Maga aztán megemlítette, hogy mindjárt meg is nézhetem a zongorát, a férje úgy sincs otthon. Azt hiszem, még úgy odavetöleg megkérdezte, van-e nálam pénz, esetleg foglalóra, mire én — mint szokás — hanyagul

Mitől emelkedik a búza ára?

Rossz az időjárás, nincs hó, mely eltakarja fagy ellen a vetést. — A búza ára tízezer koronával emelkedik.

Váratlanul kimelegszik az idő. Süt a nap. Tavasz a télben. — A búza ára tízezer koronával emelkedik.

Egész Európában erősödik a reakció. — A búza ára tízezer koronával emelkedik.

Párisban kitört a forradalom. — A búza ára tízezer koronával emelkedik.

Toulonban kitört az ellenforradalom. — A búza ára tízezer koronával emelkedik.

Kitünő termésre van kilátás. — A búza ára tízezer koronával emelkedik.

Májusi fagy. A termés fele elpusztult. — A búza ára tízezer koronával emelkedik.

A nép lázong, elviselhetetlen a kenyér ára. — A búza ára tízezer koronával emelkedik.

A kormány szigorú intézkedéseket tesz folyamatba. — A búza ára tízezer koronával emelkedik.

Maguk a kisgazdák is megelégedik a dolgot, elhatározzák, hogy most már nem emelik az árakat. — A búza ára tízezer koronával emelkedik.

A gabonakereskedők elhatározzák az árak leszállítását. — A búza ára tízezer koronával emelkedik.

Mi az? Meg van a búza örülve? Egye meg a fene, most már senki sem bánja, úgy sem lehet ellene tenni semmit, hadd emelkedjék, akár az égig! — A búza ára tízezer koronával emelkedik.

Már nevetni kell. Komolyan, már csak nevetni lehet. Akármí történik, a búza ára mindig emelkedik. És mindig tízezer koronával emelkedik. Vics ez? Az egész ország röhög. Követelik, hogy a kormány és illetékes tényezők hassanak oda, hogy egyszer már tizenötezer koronával emelkedjék a búza ára. Már csak változatosság kedvéért is! Meg is történnek az intézkedések. — A búza ára tízezer koronával emelkedik.

Mikor Chorin delegátus volt

(BERCHTOLD gróf külügyministersége alatt a 67-es ellenzék éles harcot vívott az osztrák túlkövetelések és a belügyi rendszabályok ellen. Ebből az időből való Bér Dezsőnek ez a pompás helyzetképe.)

Földrengés a textileseknél

Textiles. — Lám, a föld is megrendült... Csoda-e akkor, ha a mi szakmánk is megrendült?

megjegyeztem: a pénz nálam a legkevesebb!

Nem tudom, megértette-e akkor kijelentésem súlyos és reális jelentőségét, csak arra emlékszem, hogy minden tavábi nélkül a karomba fűzte a karját és így értünk a kapuig. Akkor hirtelen vagyoni helyzetem villant az eszembe. A foglaló! És éreztem, hogy lefoglalni bizony csak az idejét tudnám. Abban a percben gyűlölni kezdtem a zongorát, amely így tönkretette a szép májusi estét. „Szeretnék májusi éjszakákon megölni minden zongorát”. — citáltam magamban búsan a népdalt, S miközben az ajkam citált, Maga kapacitált:

— Na jöjjön, mitől fél?... Mondom, hogy nincs itthon senki.

— Hátha a férje hazajön? — védekeztem bágyadtan.

— Ne féljen, nem vágja le a füled. — szólta Maga mosolyogva, — különben is az uram a konyhában szokott aludni.

S bár nekem egy pillanatig sem voltak olyan aggodalmaim, hogy a férje levágja a füleket (noha ez most utólag nem is látszik olyan alaptalan félelemnek), tovább is szabódtam:

— Mégis, milyen arcot vána a férje, ha engem ott találana.

— Milyen arcot vágatna? — szólta Maga és valami különös mosollyal nézett az arcomba.

Ne haragudjon, de erre a lehetőségre akkor még nem gondoltam.

Egy B-listás monológja

Vajjon mennyivel értékesebb Kodolka feje, mint az enyém? Én is elvesztettem a fejemet, s a rendőrség mégsem keresi.

Aztán Maga fölment, drága Asszonyom.

És én most hálásan gondolok minderre és érzem, hogy sohasem voltam még olyan okos, mint akkor, amikor olyan buta voltam és nem mentem föl Magához. Mert látja, Asszonyom, most kezdem csak megérteni azt a haldios hatást, amit Maga a férfiakra gyakorolt. Mégegyszer kérem, ne haragudjon rám és lássa be, hogy az volt a legokosabb, amit tehettem. Hiszen Maga tudja legjobban, hogy olyan erős, szép asszonnal szemben, mint Maga, egy gyöngö, védtelen férfi milyen könnyen elvesztheti a fejét. Hát nincs igazam? Na látja!

HESZ FERENC

Borsszem Tanító a színházban

MÓZES

vagy:

Pekár, az álruhás szerző

Egy színműíró szívrepesztő tragédiája

ELSŐ KÉP

(Hevesi trónterme)

Hevesi:

Ki vagy, felelj, és mit szorongatsz
Hónodnak alján?.. Tán csak nem?..

Mózes (mint csecsemő): De az!
Darab!

Hevesi: S mit kívánsz tőlem, kis ravasz?

Mózes: Hogy vedd kezébe és... mit bánom
én! —
Vágjad le, mint egy kritikus-bohém.

Hevesi:

Rossz helyen jársz, itt csak *dalesz*
ragyog, —

Én nem a rabbi Hevesi vagyok.
Darabot vágni a sakternek dolga, —
Minek zavarsz hát!.. Erigy a pokolba!

(Kirágja)

MÁSODIK KÉP

(A Kamara előtt)

Mózes (mint kamasz):

Nem ismeresz rám, oh mondjad, Fáraó?

Hevesi:

Mózes, te vagy, ki im itt látható?..
Beszélj, mi újság? A szemed ragyog.

Mózes:

Tányéri sapkás, ébredő vagyok!

Hevesi:

Ah, mit kívánsz?.. Szavad' ki érti meg?

Mózes:

A nép viharzik és boszút liheg.
Imádkozzál, hogy védjen Jehova!

Hevesi (mosolyog):

A *Nép* nem támad engemet soha.
Tanum reá Eckhardt és Zsirkay
Magas nivójú írka-firkai.

Mózes:

Vagy úgy? Ajvé!..

Hevesi:

A *Nép*, az csupa kellem...
Es most kotródj, mert elfogyott
türelmem.

HARMADIK KÉP

(A Kultuszminisztérium aktasátora előtt)

Miniszter:

Azt hallom én: bizonyos nevű *Móricz*
Színművet írt nekünk... Ez oszt' a
jó vicc!

Hevesi:

Utánanézttem... itt korrekció lesz...
Az illető nem *Móricz*, hanem *Mózes*.

Miniszter (elhúzza az orrát):

No és?.. E név s hozzája még a stílus...
jó vicc!

Hevesi:

Kegyelmes úr, emlékezzék... A Nilus...
Nyaldosta egykor a Nilusnak habja...

Miniszter:

De akkor is hiányzott egy darabja,
Hát honnét vette most?

Hevesi:

Van praxisom...
illetve egykor volt... bizony... bizony...

Miniszter:

Mit bánom én? A Nemzeti elit-
Színház, igen, de nem izraelit.

Mózes (mint Pekár):

Kit látok itt?..

Hevesi (térdet hajl):

Üdv, hódolat!

Mózes:

Fölismer?

Hevesi:

"Danton" szerzőjét én?.. Uram, hogy
is mer
Gondolni más? Ezerszer hozsánna
Önnek!

Miniszter:

Psz! Csöndesen! Ugy hallom, erre
jönnek...

Mózes:

Kik, jó Kunóm?

Miniszter:

Nincs, nincs köztük
keresztény...

A kritikusok... Élükön Sebestyén,
A Földi, Relle meg a Fazekas...

Mózes:

Akkor megyek... mert lesz itt nemulass!

NEGYEDIK KÉP

(A premier előtt)

Mózes (még mindig mint Pekár):

Oh, mért kerül ily későn darabom
A publikum elé e színpadon?
Mikor még játsztam én is nagy

S bár egy *Világ* nem, ám A *Nép*,
az tisztelt,

Lett vón' reményem százas sorozatra,
De ma?.. Csak operett kell, ami gyatra,
S az ily zsenit, mint én, láthatja kelmed,
Csupán potyázó népek ünnepelnek.

Jehova hangja:

Megutáltam végképp e gyáva fajt,
Mely gummibóttal jogrendet zavart!

Mózes:

Ujjé, most nem jutok be sehova,
Fölis mert ez a *hóhem* Jehova!

ÖTÖDIK KÉP

(Bukás előtt)

Mózes (még most is Pekár képében):

Mi zaj!.. Mi fütty!.. Mint pálya-
udvaron...

Hevesi:

A darabot füttyülik, angyalom.
Nézd, nézd, már mindent össze-vissza-
morzsol

A kritikus had... Fogcsattogva Porzolt,
Utána Keszler... Salgó... mind lohól,
Kezükben véres sakterkés a toll.

(Kritikusok levágják Pekárt, illetve a
"Mózes"-t és darabokra szedik)

Hevesi (a kritikusokhoz):

Most mit csináljak Pekár ennyi sok
Darabjával, oh zord kritikusok?

Pekár szelleme:

Örvendjete, Jehova kegye nagy!
(Hevesihez)

Egész szezonra biztosítva vagy.

(e + m)

Színházi strófák

"Nju"

(Darvas Lili legközelebbi szerepe
a Vigben)

Eddigi fölléptében
Nem volt még semmi iz,
A "Nju"-nál joggal kérmed:
Művésznő, Nju, vaz iz?...

Visszament parti

Egy pénztelen úr elment volna
A *Vigbe*, de így szólt: „minek?
Az Ezüstlakodalmat itt is
A *Jegyváltás* előzi meg."

Konkurrencia

Egy primadonna megpukkadt abba,
Hogy a tapsokat a szubrett kapta.
Nem látok más, amerre nézek,
Csak folyton *tenyéririgységet*.

"Déliab"

(Fatig Morgana)

Ha darab vagy, légy darab
S ne hitvány Délibáb,
Mit kény s kedv szerint lök
A *Vig* idebb-odább,

Royalista mozgalmak az Uniónál

A tendencia látszik itt
S nem mesterkél és nem csinált:
Esténként sokan éltetik
A Maricában a *Király-t*,

THEATRALIA

A színházi hét eseményei

* Egy polinéziál király a hőse ifj. Gaál. Mózes
izgalmaiban gazdag színművének, "Az idegen"-nek.
A Renaissance-színház szenzációs színelőadásai
között első helyen áll Somlay Artúr. Egy cso-
dálatosan emberi ember az európai élet zslbvasá-
rában. "Az idegen": Szamossziget elűzött királya,
aki a zürzavaros Párizsban is becsületes hittel hitt
ideáljait keresi. Mellette Holló Klára — a színház
új tagja — egy francia leány: az európai asszony
minden vágyával, bűnével: a természetből elszakadt
nagyvárosi nő. Táray Ferenc egy fardat spleenes
francia újságíró játsszik, míg Harsányi Rezső egy
délamerikai mulatságos szerepében az egészséges
és diadalmas embertípust mutatja be. Maklár
Zoltán egy letört zeneköltő megható szerepében
fog újból jelentékeny alakítást nyújtani. A Renais-
sance-színház a darabhoz méltó különlegességekkel
Simon János György szokatlan díszleteivel, Somlay
rendezésében mutatja be "Az idegen"-t pénteken,
február 6-án. A darab második szombaton, harm-
adik vasárnap kerül színre.

* A *Halló Amerika!* tölti be a Fővárosi
Operettszínház műsorát. Minden este és vasárnap
delután is a nagyszerű revüt adják a premier
ragyogó szereposztásában.

* A *Vigszínház* e hetét is a legújabb szen-
zációs siker, az Ezüstlakodalom dominálja. Pénté-
ket kivéve, amikor Vajda Ernő világhírű vigjátékát,
a Délibábot adják, minden este Géraldy remek-
műve, az Ezüstlakodalom szerepel a műsoron.
Jövő vasárnap delután a Délibábot játsszák mérsé-
kelt helyárrakkal.

* Rózsahegy Kálmán, Alpár Gitta, Palló
Imre, Molnár Aranka legkittünőbb szerepeiket
játsszák el a héten a Városi Színházban. Csütörtök-
ön este Palló Imrével a pompás Igloi diákok
kerül színre.

Premier a Renaissanceban

avagy:

szerencse, hogy ifj. Gaál Mózes írta
a darabot s nem Zerkovitz

Jó, hogy Zerkovitz nem ír.
E sóhajtásom jogerős,
Mert nála még kísérne, hogy
„Az idegen“ is — ismerős.

„Juhászlegény,
szegény juhászlegény“

„Juhászlegény, szegény juhászlegény“,
A muzsikád bizony kicsit szegény
S ámbár Török szerencséje örök,
Magyar szerencséje viszont Török.

Török és Magyar operettjénél
Lázasan lesik a színházi körök,
Vajjon a tantiém (dohány) milyen lesz,
Rossz Magyar vagy középfinom Török?

(rL SZ)

Igaza van

Egy álhirlapíró erőnek erejével be
akart jutni a „Hallo, Amerika“ főpró-
bájára, azonban e kísérlete kudarcot
váltott. Feléje se szagolhatott Haskell
remekének.

— Dehát hogyan irjak a darabról?
— kérdezte az igazgatót.

— Irjon hasból...

Az álhirlapíró dühösen távozott. Az-
tán így vigasztalta magát:

— A direktornak igaza van. Erről
a revüről írni nem fej, hanem Has kell.
Illetve: gyomor.

Szemtelen apróhirdetés

AKI HIDEGVÉRŰ ANYÓSOMAT föl
tudná húzni, magas jutalomban* rés-
zesül. Jelige: „Frohreich II.“

Pénzügyi rémdráma

Temesváry Imre, a költségvetés előadója. — Te csak vágd kupán... — Én
meg majd ebbe a fenekellen vödörbe fölfogom a kifolyó aranyat...

Kritikusok Thália törvényszéke előtt

Eheti vádlott: KESZLER JÓZSEF.

Elnök. — Vádlott, lépjen elő.

Vádlott (előlép egy rangfokkal): Kö-
szönöm a kitüntetést.

Elnök. — A törvényszék, tekintettel
vádlott előrehaladott korára, meg-
engedi, hogy abban az esetben, ha az
állás neheze esnek...

Vádlott (ijedten közbe): Csak nem
tesznek Bé-listára?

Elnök. — A fizikai állásról beszélnek.
Önök kivételesen megadjuk a jogot
arra, hogy üljön...

Vádlott. — Váccott?

Elnök. — Nem kell rögtön begyul-
ladni. Ha ön a vád alól tisztázza ma-
gát, azonnal elrendelem szabadlábra
helyezését. Üljön le.

Vádlott (leül).

Elnök. — A vádindítvány szerint ön
több szerző lelki egyensúlyát billen-
tette meg azzal, hogy különös súlyt
helyezett darabjaik meséjére. Ezzel
súlyos csapást mért rájuk... Mit
hoz föl védelmére?

Vádlott. — Tekintetes törvényszék!
Mielőtt a vád tárgyára térnék, legyen
szabad kifejeznem azokat a dramatur-
giai elveket, amelyeket még Diderot
hirdetett...

Elnök (közbe): Történelmi vissza-
pillantását fejtgesse „Az Ujság“ ha-
sábjaiban... Itt nincs arra idő. Rövid
és velős magyarázatra szorítkozzék.

Vádlott. — Tekintetes törvényszék!
Mielőtt rövid magyarázatát adnám
előre megfontolt cselekedetemnek, rá
kell térnem azon esztétikai szabályok
ismertetésére, amelyek még Horátius
idejében...

Elnök (közbe): Figyelmeztetem, hogy
eltér a tárgytól. Arra feleljen, mi in-
ditotta önt a vád anyagát képező bün-
cselekményre? Mért helyezett ön súlyt
a mesékre?

Vádlott. — Tekintetes törvényszék,
mielőtt a dráma súlypontjára térnék,
hadd fejtsem ki azokat a szempontok-
kat, amelyeket még a görög tragédiák...

Elnök (közbe): Újból figyelmezte-
tem, hogy maradjon a súlynál.

Vádlott. — Tekintetes törvényszék,
a súlynál maradok. Azonban, hogy ez
a szönyegen forgó súly az igazság
serpenyőjében javamra billentse a
mérleget, nem hagyhatom említés nél-
kül azokat a vezérelveket, amelyeket
még az ókorban...

Elnök (közbe): Utóljára figyelme-
ztetem, beszél a súlyról, igen vagy nem?

Vádlott. — Tekintetes törvényszék,
hogy tiszta képét nyújtsam a súly
morális jelentőségének, nem mulaszt-
hatom el felsorakoztatni azokat az
érveket, amelyeket még Krisztus előtt...

Elnök (fölugrik): Elég! Kihirdetem
az ítéletet.

Vádlott. — Tekintetes törvényszék,
mielőtt ítéletét kihirdetné, engedtessek
meg nekem, hogy az utolsó szó jogán
megemlékezzem azokról a táblákról...

Elnök (szavába vág): Azokról a táb-
lákról, amelyek az ön által ledoron-
golt szerzők darabjának sikerét iga-
zolják?

Vádlott. — Dehogy. Én Mózes táb-
láiról akarok megemlékezni...

Elnök. — Megörült? Hiszen Madách
Mózesének még egyetlen táblája sem
volt. Kérdezze meg Hevesitől, ha nem
hiszi.

Vádlott. — Én a bibliai Mózesről
beszéllek... De mielőtt a táblákra tér-
nék, hadd ecseteljem Mózes sanyar-
gatásokkal teli életét és elsősorban is
lássuk őt, mint csecsemőt...

Elnök (közbe): A tárgyalást föl-
függesztem.

A jegyzőkönyvet fölvette: DYMI

Mérlegkészítés idején

— Mit radioz ma annyit a mi főnökünk?
— Te számár!... Hát nem tudod? Most állítja össze az évi biláncot.

Földrengés a Szabadság-téren

Első tőzsdés: — Mit szólsz a földrengéshez?
Második tőzsdés: — Ez is valami, ami nyolc percig tartott? ... Jöjjenek el a pesti tőzsdére, itt már nyolc hónap óta tartanak a kilengések...

Hát már a föld sem stabil?

Egy mozgalom részleteiből

A Háziurak Szövetsége nincs megelégedve a kormány intézkedésével, mellyel lehetővé tette a lakóknak, hogy a házbéreket ezentúl havonta is törleszthetik. A háziurak szerint a lakbér eddig a lakóknál fő-kérdés volt, most pedig részletkérdés lett, ami mélyen sérti a háziurak önértetét. A megsértett háziurak körében most újabb mozgalom indult meg, e mozgalom azonban — amint velünk közlik — már az első részleteknél megakadt, mert a lakók — az első részletet sem tudják megfizetni.

Kedves Borsszem Jankó!

Úgy hallok, hogy a mostani választói listába csak az kerülhet bele, aki hat év óta egyhelyben lakik. Valószínűleg én is benne vagyok a választók jegyzékében, mert már több mint hat esztendeje lakom a liget egyik padján. Tisztelettel Liliomfi.

IRODALMI MŰFAJOK

Az aforizma

Az aforizma definíciója kissé nehéz. Általában minél rövidebb egy műfaj, annál nehezebb megmondani, hogy mi csoda tulajdonképpen. Az aforizma, a jó aforizma legalább is, a lehető leg-rövidebb valami, tehát egy kötetlen keresztül meg lehet alapozni a definícióját.

Én megpróbálom.

Tehát először is: milyennek kell lenni a jó aforizmának? Mint említettem, mindenekelőtt rövidnek. Ennek három oka van: először az, hogy ha hosszú, hát nem olvassák el. A másik kettő nem fontos, mert, úgy-e, egy mű legfontosabb és legalapvetőbb tulajdonsága és létfeltétele, hogy elolvassák. Továbbá a jó aforizmának nem szabad értelmének lennie és nem szabad, még véletlenül sem, egy szemernyi igazságnak lennie benne. Mert például, ha azt mondom:

— A legnagyobb kincs a megelégedés — ez nem aforizma. Miért? Mert ez kézenfekvő dolgot mond, meg lehet érteni, igaz és aki elolvassa, azt mondhatná: Na, ezt én is tudtam. Hol itt a vicc?

Az igazi aforizmának meg kell szédítenie az olvasót: a fehérre rá kell fogni, hogy fekete, nem szabad semmit sem mondania, megfordíthatónak kell lennie, kell, hogy csúfni-csavarni

lehessen, mert különben semmi hatást sem kelt.

Például: *Aki goromba, annak nincs igaza.* Ez már egy kicsit aforizma. Tudniillik egy csöppet sem igaz. Az olvasó már gondolkozik fölötte. Mély értelmeket keres. Beleszédül a mélységekbe, amelyek nincsenek. Egy kicsit már meg van fogva. Pedig miért kevésbé igaz a fordítottja: *Aki goromba, annak igaza van.* Az olvasó ezt nem tudná megmagyarázni, de nem is gondol rá.

Az aforizma tárgya nem fontos. Mindent aforizmába lehet foglalni, csak ügyes formában kell beadni. Világ, férfi, nő, erkölcs, Eiffel-torony, szilvamar, körömpiszok, brillantin, üzemzavar és kan egér, mind-mind alkalmasabbnál alkalmasabb tárgyak aforizmában való megörökítésre. Csak egyre kell vigyázni: A világ erkölcstelen, a nő erkölcstelen, a férfi erkölcstelen, az erkölcs erkölcstelen, a körömpiszok erkölcstelen... és így tovább. Azután: a világ csalfa, a nő csalfa, a férfi csalfa... és így tovább. Aforizma, amelyben csak egy cipőpertli is a rendes úton jár, nem aforizma.

Jobb aforizmak tehát: *A világ betyárok csárdája, ahonnan kirugják a beteledt becsületes embert.* Vagy: *Aki a nőnél csaliább, az vagy csaló, vagy — férfi.* Avagy: ugyanez többen.

De ezek még mind gyöngék. Igaz, hogy ha az olvasó bevette őket, a háta borzong a gyönyörűségtől és megesküszik, hogy a szájából vették ki a szót, de azért nem érnek sokat,

mert az olvasó nem szédül a mélységükbe egészen, mert látja a feneküket. Olyan aforizma az igazi, amelyiknek se feneké, se teteje, se füle, se egyéb végtagja nincsen, vagyis léft, levegő, semmi, zérus, nulla, vagy még ezeknél is kevesebb. Az ilyen teljesen megfogja az olvasót, akárhogy törli a fejét, nem jön rá, hogy mit és hogyan értsen belőle. Kidagadnak homlokán az erek, rövidüket lélegzik, orrcimpái kitágnálnak és mégsem ért egy redves szót sem az egészből. — tehát retentő sok értelmet sejt az aforizmában, „milyen mély dolog, istenem“, makogja szédülten, úgy néz az aforizmára, mint valami isteni kinyilatkoztatásra és háromszor megcsókolja a földet.

Példák: *Csaló vagy, Schlesinger! Mi újság, Pupák úr? Ejnye, ejnye! Tyűh, a teremtésű! Használjon retyezati keserűt! Na, mit mondtam, Krausz bácsi!*

Na?! Ezek aztán?! Mi?! Ha nem én irtam volna, hát... De így csak annyit, hogy nem kell megveszni a gyönyörűségtől? Én nem tudom, de ezek valahogy a lellem mélyéből fakadtak és szeretném velük teleárasztani az egész emberiséget, mint valami szétömlő szeretet... oh... még én sem értem őket mindig... csak néha... soha... és mégis szétszórom köztük, tékozom a kincseimet, ha nem is marad semmim se, csak végyétek, vigyétek... kapható a kiadónál és mindenütt.

HUMÉROSZ

VILLÁNYI PEZSGÓ

SCHAUMBURG-LIPPE
HERCEG UDVARI
PINCEJE, VILLÁNY.

Borbolya Bálint dalaiból**A pince**

Susog a szél, pereg a hó —
A hideg nem nekem való:
Tömörüljünk ivócéhbe,
Ballagjunk el a pincébe.

Csoda van a pincemélyen;
Nyáron hűvös, meleg télen:
Akár inde, akár unda,
Olyan, mint a juhászbunda.

N. A.

Kedves Borsszem Jankó!

A Pethes-társaság kikelt a házassági háromszöget tárgyaló darabok ellen. A beavatkozás azonban nem jogosult. Ha a férjek akárhány esetben már beletörődtek ebbe, akkor mire való ennek a fölkavarása? Több diszkréciót kérünk. Tisztelettel *Az a bizonyos Harmadik.*

Csöbörből vödörbe

János gazda megvakarja a fejét:
— Ha ez a nagy szárazság még egy darabig eltart, akkor az egész termés víz alá fog kerülni.

Szerencse

— Szegény Janit elgázolta egy autó.
— Hallottam róla. De milyen szerencséje volt.
— Szerencséje?
— Képzeld, éppen egy mentőautó gázolta el.

Amitől félnek a nők

— A nők körében nagy az ijedelem arra a hírre, hogy a választók névjegyzéke rövidesen elkészül.
— Miért?
— Mert most ki fog derülni: a nők közül kik érték el a harmincéves korhatárt.

APRÓHIRDETÉS

PASSZIV KÉPVISELŐ alkalmazást nyerhet textilesnél. Ajánlatokat „Rokonszakma” jellegére a kiadóba kérek.

Az építő Chorin

(BÉR DEZSŐ mester ezt a képet rajzolta boldogult Chorin Ferencről, mikor a GYOSZ munkásfalvak építését vette programjába.)

Parlament és vidéke

A passzív ellenzék távoltartja magát a parlamenttől és azt hiszik, hogy a kormánynak hiányzik az ő jelenlétük. Holott erről szó sincs. A kormánypárti képviselők köréből olyan beszédek hangzanak el a numerus clausus, a forgalmi adó és a kormány kereskedelmi politikája ellen, hogy külön ellenzéki beszédeket az ellenzéki képviselők se mondhatnának. A kormány azért is megmutatja, hogy tud ő boldogulni ellenzék nélkül is.

De ha úgy fordulnak a dolgok, hogy a kormány ismét viszont akarja látni az ülésteremben az ellenzéket, bizonyára akkor sem fog zavarba jönni. Elvégre, ha kivezetetni lehetett az ellenzéket, miért ne lehetne bevezetett is? Minden passzivisták képviselő-

höz elküldi a kormány a parlamenti őrség 2—3 tagját, akik aztán a képviselőket beszállítják az ülésterembe.

Huszár Károly javaslatát: hogy minden választónak két szavazata legyen, a legnagyobb örömmel fogják fogadni azok a választók, akik szeretik az arany középutat és a békeséget: egyik szavazatukat leadják az egyik pártra, másikat a másikra...

Arra az esetre, ha a numerus clausust csakugyan eltörlik, minden részvétem a kitünő bajtársi ifjaké. Azt a pár zsidót, akik az egyetemet eddig látogatták, könnyedén és játszi módon leigazoltatták és megpofozták. De ha most a numerus clausust eltörlik és

a zsidók száma megsokszorozódik, hogy' le kell majd strapálni magukat szegény fajtársi ifjaknak azzal a sok zsidóval.

Végre egy pont, amelyben egyet-érték a kormánnyal: a kormány elhatározta, hogy akciót indít a hitelélet korlátainak ledöntésére. Nagyon helyes! Példának okáért: tegnap is azt mondta nekem a főúr az „Új-Zéland”-kávéházban, hogy nem hajlandó a kért feketét hozni, előbb fizessem ki azt a száz feketét, amivel már tartozom neki. Hát kérem, kicsoda disznóság az, hogy a főúr így korlátozza: hány feketét hitelez nekem? Fölhívom az esetre a kormány figyelmét és remélem, hogy a hitelélet korlátainak ledöntése alkalmával nevezett főurat is kellő kioktatásban fogja részesíteni.

ALIÁSZ

Szerelmi érdekházasság

(Egy házasulandó férfi töprengései)

Lányos házaknál bizonyosan érdekes férfiak tartanak: tudják, hogy csakis érdekből szeretnék házasodni. De mivel költői lélek vagyok s a nagy költő szerint „a szerelem se kutya”, szeretném a szerelmet valahogy az érdekekkel összepárosítani. Az a nézetem, hogy a házasodásnál a szerelem ropant fontos: Kell, hogy a nő nagyon szeressen, mert hisz annál többet tud a papától kisorsólni. A szerelem minden áldozatra képes — mondja az együgyű nép s ez helyén is van így.

— Nem élhetek ön nélkül — vallottam a közelmúltban egy milliomos lányának, arra gondolva, hogy pár hét múlva tényleg koplalni fogok, mert B-listás végkielégítemem lassanként elfogy.

„A szerelem sötét verem” — mondta a költő nagyon találóan, mert bizonyosan annak a krumplinagykereskedőnek a leányára gondolt, akinek én most udvarolok.

A szép Ilonkának, a gazdag prézli-nagykereskedő leányának udvaroltam, amikor eszembe jutottak a nagy költő örökbecsű sorai: „A (hozomány) vadász ül hosszú, néma lesben...” Egy ravasz anyával volt dolgom nemrég vadászgatás közben, aki a hozományt csak a pap előtt akarta kiadni. Ugy látszik, a hozományt hozomra akarta elintézni, ami — mondanom sem kell — nálam fiatal (nem a nő), mert a leány, aki egyébként egy dúsgazdag ócskavasas leánya volt, ennek következtében rozsdás pléhre csúszott.

Egy lányos házhoz invitáltak ebédre. Nagyon elsózták a levest. Többé nem mentem el hozzájuk: ezek a leányukat is csak úgy el akarják sózni.

Nem igaz, hogy az érdekházasságnak semmi köze a szerelemhez. „E love jou” (szeretlek) — mondja az angol — s a magyar azt mondja: „Ide avval a lovéval!” (love: pénz).

Egy barátom megházasodott, akit az apósa tőm most pénzzel, tömérdek pénzt ad neki. Ilyen tőm-érdekházasságot szeretnék én is kötni.

Minden férj a feleségével zsákban macskát vesz: nahát, ha már ezt meg kell tenni, én pénzeszsákban macskát szeretnék venni feleségül.

„Az asszony ingatlan” — mondotta volna a költő, ha azt az ingatlanul rendelkező nőt ismerte volna, akinek én most udvarolok.

— Minek az az átkozott pénz, ha boldogság nincsen? — kérdezte tőlem egy anya, aki szerelmi alapon szerette volna férjhez adni a leányát.

— Hogy minek? — feleltem én — az azért kell, nagyságos asszonyom, hogy vigasztalásul barátját tarthasson magának a férj.

— Én idealista vagyok, — jegyezte meg egyszer nekem egy többleányos anya — én azokat, akik érdekből házasodnak, megvetem!

— Én is megvetem, nagyságos asszonyom, — mondtam — megvetem vele jövőm alapját... CARÁMY

Aprót hirdetek

Kedvelt lapom: a „Hajnali Hírlap”. Egyéb előnyös tulajdonságaitól eltekintve, azért szeretem ezt a lapot, mert ennek van a legkiterjedtebb apróhirdetési rovata. Már pedig a magamfajta B-listásnak ez a legfontosabb. Amióta az Első Magyar Lekvargyárban viselt állásomból kibélistáztak, minden nap elolvasom a „Hajnali Hírlap” apróhirdetéseit: hátha akad egy jó állás vagy egy előnyös benősülés? Sajnos, eddig nem akadt. Ma aztán, mikor a „Hajnali Hírlap”-ot kezembe vettem, az apróhirdetési oldal legutolsójában a következő sorok ütötték meg a szememet: „Hirdessen a „Hajnali Hírlap”-ban, lapunk apróhirdetési föltétlenül eredménnyel járnak.”

— De hiszen ez nagyszerű! — kiáltottam föl magamban. A „Hajnali Hírlap”-ot én abszolút szavahihető lapnak ismerem; ha ő azt mondja, hogy a hirdetései föltétlenül eredménnyel járnak, akkor az úgys van. Nincs tehát semmi baj, nekem többé ebben az életben soha gondjaim nem lehet-

nek, a „Hajnali Hírlap” apróhirdetési végleg szanálni fogják életemet. Mert a legközelebbi számba beteszem a következő apróhirdetéseket:

ÁLLÁST KERESŐ FÉRFIAK

BÉ-LISTÁS lekvargyári tisztviselő elvállalná csak elsőrendű bank vezérigazgatói állását. Jelige: „Havi 100 millió”.

Továbbá:

HÁZASSÁG

BÉ-LISTÁS lekvargyári tisztviselő nőül venne föltünően szép, fiatal, előkelő családból való művelt úrleányt, aki legalább ötmilliárd hozománnyal rendelkezik. Jelige: „Szeretem és vallás nem akadály”.

Nemkülönben:

CSERE

ELCSERÉLNÉM ideges gyomorbetegséget négyemeletes, tehermentes, azonnal beköltözhető palotával. Jelige: „Ritka alkalom”.

Mivel pedig a „Hajnali Hírlap” apróhirdetési föltétlenül eredménnyel járnak, ezekre a hirdetésekre föltétlenül

tódulni fognak a jelentkezők, én pedig egyelőre — a legközelebbi száz évre — mindennemű anyagi gondjaimtól megszabadultam. ALIÁSZ

AFERTŐTLENÍTŐSZER FOGALMA

NYAKKENDŐHÁZ
IV., Kigyó-ucca és Apponyi-tér sarok.
(Klotild-palota) :: :: Telefon 71-71.

Férfi- és nőneműek, nyakkendők, nyúl- és szőrkalapok, raglánok és az összes úridivatárúk a legfinomabb kivitelben. Kereskedők részére nyakkendők nagyban a legolcsóbban. A „Selyemszövőde r.-t.” gyártmányaiából állandóan gazdag választék.

Annál jobb

- Előre kell bocsájtanom, főnök úr, hogy kissé nagyot hallok.
- Érdekes, én is.
- Annál jobb, így legalább kitünően megértjük egymást.

Hunyadi János

természetes keserűvíz.

Közönséges adag: Egy pohárral tele, reggel éhgyomorra.
Gyermekeknek megfelelőleg kisebb adag.

Egyedül

Nagy csillagok a tenger felett,
Álmában piheg a világ,
Vándor-lábam: — utak és folyók —
A hosszú éjnek nekivág.

Megyek, magamtaposta úton,
Bár hinni többé nem tudok —
A hold s a tenger elmaradnak,
Én Isteném, hova jutok?...

Megyek, magam, a végtelenben
Már csillognak a jéghegyek,
Élet s halál közt átsuhannak,
Szikráznak, mint az ékszerek.

Megyek, Nyár ég a hátam mögött
S én átéltem a nyarat...
Alattam csak a tenger dalol:
Szerelmed, álmod itt maradt.
(Latisana) LAKOS ANDRÁS

Házasságközvetítőnél

- Uram, nyilatkozzék, tetszem önnek?
— Föltétlenül, kisasszony.
— Nos, akkor csókoljon meg.
— Majd ha egyedül lesz...
— Hiszen egyedül vagyunk!
— Ugy értem, ha majd egyedül lesz a — világon...
—

Még a túlvilágon is

- Hogyan, doktor úr, ön huszonöt éve praktizál és semmilyen kitüntetést nem kapott?
— Fájdalom, annyi ellenségem van ezen a világon.
— No és a túlvilágon?

Az utolsó farsang

SOHÁSE HALUNK MEG!!!

Irodalmi receptek
irodalommal főző ifjak számára

Összegejtőtte: HESZTETIKUS

I.

BEVEZETŐ

Az itt következő receptek összegejtésénél a gyűjtő különféle szempontokra gondolt: semlegesek tájékoztatására, irodalommal főző ifjak okulására, az irodalom tűzhelyén főzött nők védelmére, de legfőbbképpen ama sajnálatos tényre, hogy ez még a legtöbbször, amit rosszul megválasztott pályáján összegejthet.

Lássuk hát a szerelmeseknek azt a típusát, amelyik, ha elolvass egy könyvet, megfőz vele egy nőt. Például:

a Szép Ernő-rajongó

ezt gajdolja az imádandó lénynek:
— Ugy elnézem most a kezét, kedves, ahogy gondolatban itt a kezemben tartom, mondom, úgy elnézem, ahogy itt flangéroznak rajta föl s alá a kis erek s ahogy ott andalog a körme hegyén a lakk, mert ott van kérem, ott kacarász az a bizonyos „Kyx” nevű kozmetikai kellék, amit a magaforma matrőzblúzos kis egyének szoktak volt vásárolni a drogériákban, hogy rávillantsák azokra a kis körmökre, melyeket úgy bele tudnak

vésni a szívünkbe, hogy sóhajt küld föl a szívünk a szánkra.

— Mellékelt sóhajok úgy merengenek el most a számról, mint a szép, színes szappangömbök, miket diákkoromban fújtam és több tudóval, kérem, mint teszem a latin leckét. Sóhajtvá jelentem, hogy azóta az ifjúság is messze lített tőlem a bizonyos szappangömbökkel együtt, melyek közül a legszínesebb is azóta már, mint a dal is mondja: elfoszlott, mint a buborék s marad, mi volt: a pusztá lég...

— Ámbár néha még visszacsászkal az ifjúság kis csevegésre melegságú nyári délutánon, mikorta hasalva nézem a felhők futkározását az égi korzón. Ilyenkor fölpíszmognak bennem a régi emlékek, a diákkorom, mikoron szintén hasalva s többnyire több tárgyból hasalva nézdegéltem naphosszat a felhők flangérozását.

— Mondom, néha még visszajön az ifjúság, mint az ügynök, akitől a sok szép portékát kaptuk s akinek adósai maradtunk bizonyos részletekkel. És ilyenkor fizetség helyett újabb Boldogságot kunyerálok tőle, kérem alássan és ő, a kedves kucséber ad.

— Magát is ő adta nekem, konstátalom ezennel s mint színes nyári lampionok gyúlnak ki szívemben a betűk: **BOLDOGSÁG**.

— Örvezenni tudnék, mint a gyermek, mikor új játékot kap... s közvetlen utána elszomorodom, mert, sajnos, kérem, már felnőtt vagyok és azt sem tudom, hogy kell a kis játékot fölhúzni, amivel játszani szeretnék. S ha talán fölhúzni tudnám is még, miként magát ezen levelemmel, de játszani már nem, pedig „kérem én még nem játszottam, játszani szeretnék mostan” — sóhajtom búsan s maradok méla híve: **Aladár**.

Tűz ellen biztos a harcód,
Hogyha veszel **Minimax**-ot.

És még panaszkodunk?

(Ketten beszélnek. Hogy hol, az! egyelőre nem drúljuk el. Majd csak a végén.)

Az egyik. — Igazán nem értem, mért ez az örökös panaszkodás? Hogy így meg úgy, mennyivel jobb világot éltünk régen. Hát kérlek, én bebizonyítom neked, hogy ma összehasonlíthatatlanul jobb a viszonyok, mint amilyenek voltak a világháború előtt.

A másik (nevet): Hehehe...

Az egyik. — Mit röhögsz? Hogy csak egyet említsek, itt van például a híd. A dunai híd. Aki régen át akart menni a hídon Budára, négy fillért fizetett. Ma mindenki ingyen mehet keresztül a hídon. Ebből is látszik, hogy mennyire nincs igazuk azoknak, akik egyre a régi jó időket sóhajtozzák vissza. Gondold csak el, mennyivel könnyebb dolguk van ma az öngyilkosoknak, mint volt évekkel ezelőtt? Ma már nem kell törni a fejüket, hogyan szerezzék meg azt a pénzt, amellyel a hídvámot megfizessék. Nem is volna igazságos a teljes összeget követelni az öngyilkosjelöltől, hiszen úgys csak a híd közepéig igyekszik eljutni. Mért fizessen a fele útért annyit, mint más az egészért? Bezzeg most ilyen egyenlőség nem fordulhat elő. Beleugorhat ingyen a Dunába. És még szídják a kurzust és még azt merik mondani, hogy nincs benne humánus érzés!

A másik. — Hihihhi...

Az egyik. — Vagy például előfordul az mostanában, hogy valamelyik háziúr arról panaszkodnék, hogy kiadó lakásai üresen állnak? Ugy-e, kérlek, ilyesmit ma még föltételezni is képtelenség. A szegény háziúr régen valósággal kötéllel fogdosta össze a lakókat és sokaknak még a labkért is engedte, csak hogy el ne menjenek lakni tőle. Mennyivel ideálisabbak a mai viszonyok, amikor a háziúr még a saját házában sem kaphat üres lakást. Ezt nevezem én aztán a demokrácia diadalának.

A másik. — Hahaha...

Az egyik. — Avagy, kérlek, elképzelhető az mostanában, hogy valaki a zálogházba vigye a frakkját? Abszurdum ilyesmit még csak föl is tételni. Üres ma minden zálogház, alig van forgalom. De bezzeg a béke éveiben ugyancsak tele volt. Mi következik ebből? Ebből az következik, hogy ma összehasonlíthatatlanul kisebb a nyomor, mint volt azelőtt a régi jó világban. Olyan világos ez, mint az egyszeregy.

A másik. — Hehehe...

Az egyik. — Vagy emlékezzél csak vissza a régi időkre, milyen kulturátlan, milyen műveletlen volt az emberiség.

A könyvkereskedésekben sorra fogytak a könyvek, az írók műveit szétkapkodták, még részletre is vásároltak. Miért volt mindez? Mert a közönség művelődni akart. Ma már a kutya sem olvas könyvet és újjal mutatnak arra a szerencsétlenre, aki benyit egy könyvesboltba. Mi következik ebből? Ebből az következik, hogy manapság minden ember művelt, semmi szükségük sincs arra, hogy tanuljanak. A kultúra aranykorszaka ez, kérlek...

A másik. — Hihihhi...

Az egyik. — És hogy mennyire fejlődött a technika, arról jobb nem is beszélni. Itt van például az aviatika. Régen az újságokba írták ki annak a nevét, aki repülni mert. Ma? Szédületes haladás! Kérdezd csak meg a B-listásokat, milyen könnyű dolog manapság repülni.

A másik. — Hahaha...

Az egyik. — Régen ugyancsak föltűnt ha valaki egy éjszaka alatt elverte az örökségét. Ma? Egyél a vendéglőben fözelékföltételt és fizeted utána a fényűzési adót. Mi következik ebből? Ebből az következik, hogy manapság mindenki fényűző életet él...

A másik. — Hehehe...

Az egyik. — Az uccák forgalma is tökéletesedett. A villamosok közlekedése páratlan. Azelőtt csak a huszonötös kocsival lehetett a Köztemetőbe jutni. Ma? Akármelyikkel eljuthatsz oda, csak alá kell feküdnöd...

A másik. — Hihihhi...

Az egyik. — Régen? Minden bolond szabadon járt. Ma? Minden épeszűt bezárnak... (Súgva.) Csitt. Azt hiszem, az ápoló észrevett bennünket...

(A diskurzust abbahagyják.)

E. M.

Kedves Borsszem Jankó!

Az egymásba tömörült ellenzéki pártokról nap-nap után olvasom, hogy a passzivitás tárgyában nappal üléseznek és esténként a különböző kerületi körökben vacsorákat rendeznek. Én is passzív lettem és a rajtam kívül passzivitásra ítélt több ezer B-listással együtt csak addig tudtuk vinni, hogy nappal ülésezünk helyzetünk passzivitása miatt, estére azonban vacsorára már nem telik. Kedves Borsszem Jankó! Nem volna-e lehetséges, hogy a passzív ellenzéki képviselők a passzív tisztviselőket is bevonják az esti közös vacsorákra, amire mindenképpen rászolgálunk, mert — Isten látja lelkiünket — a gyomrunk még rendelkezik némi aktivitással. Üdvözlettel *Allástalan Bé.*

Önálló töprengés

— Vajjon igaz-e, hogy az atrocitások csupán a Gömbös-féle vérzivárgat céljából történtek?

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A *Borsszem Jankó* jelen számát kedden, február 3-án zárta le. — **Többeknek.** Adoma-pályázatunk határideje február 1-én lejárt. A zsűri már hozzákezdett a pályaművek fölülbírálásához. — **U. M.** Tehetséges, lendületes, hazafias szellemű poéta. Hetilapokba és több napilapba is dolgozik. Egyebekben nem tudunk fölvilágosítást adni. — **Allquis.** Valamivel enyhébb módon. — **R. S.** A Jókai-vers és anekdóta elkésve jött. A többi vers nem nekünk való. Mást kérünk. — **Dr. R. S. (Debrecen.)** Teljesen igaza van. Sajnos, nem rajtunk múlik, hogy az ön által említett programot keresztülvigyük. — **Ny. F. (Pápa.)** A Ciklon sikerültebb. A másik kegyeletserítő. — **Oedipus.** Talán hermafrodita az illető. — **D. R.** A képrejtvény ötletes. — **M. S. (Budapest.)** Jövő hét folyamán érdeklődjék telefonon. Addigra főszerkesztőnk hazajön. — *Több levélről a jövő számban.*

Felelős szerkesztő: Molnár Jenő

Kiadótulajdonos: Borsszem Jankó lapkiadó r.-t.

Igazgató: Szekeres Rudolf

MEINL
UJTERMESÜ TEA

A Borsszem Jankó

egyes régi évfolyamait magas áron megvásároljuk. Ajánlatokat levelezőlapon a kiadóba (V., Mária Valéria-u. 12) kérünk.

Képrejtvény

— Beküldte: Hauer Gyuláné (Miskolc) —

Azok az előfizetőink, akik a rejtvényt helyesen fejtik meg, a következő ajándékokban részesülnek:

1. 10 üveg Szent István duplamalátásör, a Polgári Serfőzde gyártmánya (házhoz szállítva),

2. egy nagy doboz „Virág”-féle desszert,

3. egy nagy üveg „Oceán” James,

4. 2 doboz (fekete és sárga)

5. egy nagy palack „Szentgyörgy-hegyi Pecsényebor” (Püspöki uradalmi bérpincéből),

6. egy üveg „Kossuth-rum” (Grauer-gyár különlegessége),

7. két doboz „Samum-Atlesse” cigarettahüvely és egy c:omag sodrópapiros,

8. egy doboz!

9. egy üveg „Lysoform”.

10. egy darab P. Márkus Emília arcápoló szappan.

11. két pár Berson-gumisarok (férfiaknak és nőknek),

12. egy nagy palack RAPIDOL folyékony fémtisztító szer,

13. a Borsszem Jankó egy évfolyama (1917—1922. évek),

14. Seiffensteiner Salamon adomái.

Helybeli előfizetőink az ajándékokat, illetve az utalványokat kiadóhivatalunkban vehetik át d. e. 9—2-ig, vidéki előfizetőink külön értesítés nélkül kapják meg.

A Borsszem Jankó 2975. (5.) számában közölt képrejtvény helyes megfejtése:

Rab Ráby

Előfizetőink, akik a Borsszem Jankó multheti rejtvényét helyesen fejtették meg, a következő ajándékokat kapják:

1. Lipótvárosi Demokratákör (Budapest, V., Koháry-u.), amelynek tíz üveg Polgári Serfőzdei Szent István duplamalátásört;

2. Mandovszky Trude (Budapest, VI., Jókai-tér 10), akinek egy nagy doboz „Virág”-féle desszertet;

3. Blau Jenő (Budapest, VI., Jókai-tér 8), akinek egy nagy doboz „Oceán” cukrozott gyümölcsöt;

4. Jerzsik Sándor (Debrecen, Széchenyi-u. 1), akinek két doboz „Lion”-pasztát;

5. Fuchs Renée (Budapest, VI., Király-u. 86), akinek egy nagy palack „Szentgyörgy-hegyi Pecsényebor”-t;

6. Sándor Jenő (Budapest, VIII., Üllői-út 18), akinek két doboz „Samum-Atlesse” cigarettahüvelyt;

7. Tóth

András fodrász (Budapest, V., Józsei-tér 6), akinek egy doboz „Ovomaltine” tápszert; 8. Enyingi Casinó (Enying), amelynek egy üveg „Lysoform”-ot; 9. Herzog Vilma (Kaposvár), akinek egy darab P. Márkus Emília-szappant; 10. Somogyi Antal (Budapest, VI., Vörösmarty-u. 48), akinek két pár Berson-gumisarkot; 11. Dr. Kollár Győző jegyző (Pestszentlőrinc), akinek egy nagy palack „Rapidol” folyékony fémtisztító szer; 12. Földesi Kaszinó (Földes), amelynek a Borsszem Jankó egy évfolyamát; 13. Pollák György (Győr, Széchenyi-tér 11), akinek a „Seiffensteiner Salamon adomái”-t küldi meg a kiadóhivatal.

A falusi borbély is emel

Mihály gazda beállít a borbélyhoz. Műtét után kiveszi a bugyellárist és előkotorász egy ezerkoronást. Leteszi maga elé. Köhint egyet. Várja, hogy a borbély visszaadjon belőle. Köhint a borbély is egyet. Ő meg azt várja, hogy a pénzhez még hozzátegyen Mihály gazda.

— Mi lesz? — türelmetlenkedik az egyik.

— Mi lesz? — nyugtalanodik a másik.

Egyszerre csak kezébe veszi Mihály gazda az ezerkoronást és odatartja a borbély szeme elé:

— Nézzé csak ezt a szakállas embert itt, aki rá van pingálva, látja?

— Látom hát...

— Minden ezerkoronáson rajta van.

— Persze, hogy rajta van...

— Oszd mindegyik ilyen szakállas?

— Olyan hát...

— Ejnye, aztán miért?

A borbély végre is kifakad.

— Azért, mert ezer koronáért ma senkit nem borotválnak.

Nem tudnak megvívni

A vívók — mint értesülünk — nem fognak benevezni a külföldi versenyekre. Az utazás sokba kerülne és ők a nagy drágasággal nem tudnak megvívni.

Utasítás szerint

A doktor meglátogatja páciensét, a javíthatatlan lumpot:

— Nos, bevette a gyógyszert, amelyet két nap előtt fölirtam?

— Nem, doktor úr, mert az volt ráírva, hogy lefekvés előtt kell beyenni.

— És aztán?

— Tetszik tudni, én két nap óta még le nem feküdtem.

Ezüstevőkészletek speciális üzlete!

Budapest, IV.

Múzeum-körül 17

Legolcsóbb szórakozás!

A BORSSZEM JANKÓ híres régi évfolyamai megrendelhetők a kiadóhivatalban és a KULTURA könyvkereskedésében, VI., Teréz-körút 5. sz.

Az 1917. évf. ...	75000 kor.	Az 1920. évf. ...	75000 kor.
• 1918. „ ...	75000 „	• 1921. „ ...	75000 „
• 1919. „ ...	75000 „	• 1922. „ ...	75000 „

Szakorvosi vérgyógyító orvosi rendelő intézet

Budapest, VII., Dohány-u. 39. Rend. d. e. II-I, d. u. 4-7.

A Rombach-uccában

— Mi az? Budapesten észlelik a kilengést és Egerben torik be az emberek teje r

A legkiválóbb orvos-tanárok rendelik

gyenge, vérszegény egyéneknek, serdülő ifjaknak, megtört aggnak, hurutos bántalmakban szenvedőknek a tiszta malátából készült kellemes ízű, legolcsóbb természetes tápszert, a

Szent István malátakivonatot

Kapható gyógyszertárakban és csemegéseknél.

TEÁSKANNA
VÉDJÉGYŰ TEA

„Tartalomdús”

AZÉRT LEGOLCSÓBB ÉS EGYBEN
LEGFINOMABB TEA A HASZNALATBAN